

Til § 5.

Da der ved Anvendelse af Bestemmelsen i Lovens § 8 paa Tilfælde, hvor en Erhvervsindskrænkning kun delvis skyldes Militærinvaliditeten, har vist sig nogen Uoverensstemmelse mellem Invalidenævnet og Invalideraadet med Hensyn til Forstaaelsen af denne Bestemmelse, har man ment at burde give en udtrykkelig Regel herfor. Man har herved lagt den Betragtning til Grund, at en Person, der ved Militærtjenesten har faaet en allerede bestaaende Invaliditet forværret f. Eks. fra 40 pCt. til 80 pCt., maa anses for daarligere stillet end en Person, der uden tidligere Invaliditet har paadraget sig en Krigsinvaliditet paa 40 pCt.; de to Personer bør derfor ikke behandles ens. Udgangspunktet for Beregningen af Tillæget maa efter Ministeriets Opfattelse være paagældendes samlede Invaliditet, og Tillæget bør da beregnes til en saa stor Brøkdelen af det i § 8, Stk. 2, fastsatte Tillæg for den samlede Invaliditet, som svarer til Forholdet mellem den ved Militærtjenesten forarsagede Forsørgelse af Invaliditeten og den samlede Invaliditet, i fornævnte Eksempel altsaa 40/80.

Det er saavel fra Foreningens som fra Invalidenævnets Side blev betegnet som ønskeligt, at samtlige til en Erhvervsindskrænkning paa 100 pCt. ansatte blinde Invalidere uden Hensyn til, hvor mange Krøblingetillæg de havde modtaget før Ikrafttræden af Loven af 1924, kan faa udbetalt det ved Lovens § 8, sidste Stykke, hjemlede særlige Tillæg paa 50 pCt. af Tillæget for svær Skade. Man har endvidere ønsket fastsat, at dette særlige Tillæg kan tilstaaes Invalidere, hvis Invaliditeten paa et senere Tidspunkt har antaget et saadant Omfang, at de efter de tidligere Regler vilde have oppebaaret 3 Krøblingetillæg. Endelig er det foreslaaet, at dette særlige Tillæg ikke skal begrænses til Krigsinvalidere.

Medens Ministeriet maa mene, at man i Almindelighed ikke bør sidestille Krigsinvalidere og Fredsinvalidere, og saaledes hverken kan gaa med til Foreningens Krav om at fastsætte Forsørgelses-satserne i § 7 for Fredsinvalidere i Overensstemmelse med de i § 6 for Krigsinvalidere fastsatte, — en Ændring, der antagelig vil medføre en Merudgift paa ca. 16 000 Kr. —, eller til at bestemme, at det fornævnte særlige Tillæg skal ydes til andre end Krigsinvalidere, har man dog ikke villet modsætte sig Forslaget om at stille alle blinde Invalidere, der maa anses for

helt erhvervsudygtige, ens, hvorved bemærkes, at en Sondring her er uden Betydning, da der for Tiden ingen blinde Fredsinvalidere findes. Da man endvidere kan tiltræde Forslaget om, at de Invalidere, som først senere gennem en Udvikling af deres Sygdom bliver invaliderede i det i Lovbestemmelsen angivne Omfang, ikke stilles ringere end de, der ved Lovens Ikrafttræden var saa stærkt invaliderede som ommeldt, har man foreslaaet § 8 ændret i Overensstemmelse hermed.

Da de foreslaaede Ændringer vedrørende blinde Invalidere for Tiden kun vil omfatte 6 Personer, vil Merudgiften kunne ansættes til 3600 Kr.

Derimod har man ikke ment at kunne medtage Foreningens Forslag om Fastsettelse af et særligt Tillæg for Tab af ét Øje, hvilket Forslag begrundes med de i Forbindelse med saadant Tab som Regel opstaaende Komplikationer (Hovedpine, Nervesmerter m. v.), der efter Foreningens Skøn vil berettigede til altid at fastsætte Invaliditeten til 66²/₃ pCt. Efter Ministeriets Formening vil det ikke være berettiget at fastsætte en saa høj Invaliditetsprocent som det normale, hvor det drejer sig om Tabet af ét Øje, og der skønnes ingen Grund til i disse Tilfælde at tilstaa et særligt Tillæg. Forsørgelsen maa som hidtil fastsættes i hvert enkelt Tilfælde under særlig Hensyntagen til foreliggende Komplikationer, jfr. iøvrigt herved Bemærkningerne i vedkommende Folketingsudvalgs Betænkning af 25. Marts 1924, Rigsdagstidende 1923—24, Tillæg B, Sp. 2377—78. En Ændring i Overensstemmelse med Foreningens Forslag vilde antagelig medføre en aarlig Merudgift paa ca. 28 400 Kr.

Til § 6.

I Overensstemmelse med Krigsinvalidforeningens Forslag har man ved en Ændring i § 9, Stk. 1, sidste Punktum, foreslaaet at skabe Hjemmel for at yde Sygehjælp i Henhold til Lovens § 16, jfr. § 15, ogsaa efter at en Kapitalisering har fundet Sted. Kapitaliseringen tager kun Sigte paa selve Forsørgelsen, og Bortfaldet af paagældendes Krav ved Kapitaliseringen bør derfor kun omfatte Forsørgelsen, men ikke eventuel Sygehjælp.

Nævnet har ment, at denne Ændring vil medføre fornyet Krav om Sygehjælp fra de ca. 35 Invalidere, der har faaet deres Forsørgelse kapitaliseret i Henhold til § 9, Stk. 1, 2. Punktum, — det drejer sig i næsten alle Tilfælde om Nerveidelser, —